

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄.

Σήμερον, τῇ 18./30. Ὀκτωβρίου, εορτάζει ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ· σήμερον συμπληροῦνται 25 ἔτη ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος· σήμερον χαίρει καὶ ἀγάλλεται σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ εορτῇ τοῦ δημοφιλῶς αὐτοῦ βασιλέως, εὐχόμενος αὐτῷ ἐκ βάθους ἐγνωμόνος καρδίας εὐδαιμονίαν καὶ εὐλογίαν καὶ προκοπὴν πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος.

Εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη δὲν εἶναι βεβαίως μακρὸν διάστημα χρόνου ἐν τῷ βίῳ τῶν λαῶν, ἀλλ' ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ χρονικῷ διαστήματι — ἡ ἱστορία ἀκριβῶς τῶν ἡμετέρων χρόνων ἀπέδειξε τοῦτο τρανώτατα — πόσα δύναται ἡ εὐσυνείδητος καὶ σύντονος ἐνέργεια σοβαροῦ ἡγεμόνος νὰ κατορθώσῃ πρὸς εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ! Διὰ τῆς δραστηότητος ἱκανῶν ἀνδρῶν ἀνυψοῦνται τὰ ἔθνη· διὰ τῆς πεφωτισμένης αὐτῶν ἐνεργείας προοδεύει ἡ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὗρεν ἐν τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ τὸν ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς ἔμφρονος καὶ συνετῆς αὐτοῦ πολιτικῆς ἐσωσε τὴν χώραν ἀπὸ ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστροφῆς· νὰ ἐσωσεν αὐτὴν — καὶ διὰ τοῦτο ὁ λαὸς σήμερον εὐγνωμονεῖ αὐτῷ καὶ ἐξαίτεται τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στέμματος αὐτοῦ.

Χρῆζει ἄρα γε ἀποδείξωμεν ἡ ἀλήθεια αὕτη; Ἄς ἀναμνησθῶμεν τὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ ὁ νεαρὸς βασιλεὺς εὔρε τὸν τόπον, ὅτε πρὸ εικοσιπενταετίας ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος! Τίς ἐξ ἡμῶν ἐπίστευε τότε ὅτι μετὰ τὴν ἀναίμακτον ἐπανάστασιν τοῦ ἔτους 1862 καὶ μετὰ τὰς αἱματηρὰς διχοστασίας τοῦ ἔτους 1863 θὰ ἡδύνατο ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην νὰ διατηρηθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εἰρήνη ἐν τῷ ἐσωτερικῷ; τίς θὰ ἐπίστευεν ὅτι ὁ φύσει ἀνήσυχος καὶ εὐμετάβολος τὸν χαρακτηρὰ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ χρονικῷ διαστήματι θὰ ἔκαμνε τσαύτας καὶ τηλικαύτας προόδους; οἷας πράγματι ἔκαμνε ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις; Οὐδεὶς δύναται σήμερον νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ἀπίστευτον τοῦτο πολιτικὸν θαῦμα συνετελέσθη διὰ τῆς συνετῆς καὶ περισκεμμένης ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐν πάσῃ διχονοίᾳ καὶ ἐριδί τῶν κομμάτων καὶ τῶν κομματάρχων εἶχεν ὑπ' ὄψει τὴν εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους καὶ ἐν ταῖς μεγίσταις ἐσωτερικαῖς καὶ ἐξωτερικαῖς δυσχερείαις οὐδέποτε ἀπεθαρρύνθη, οὐδέποτε ἀπέγνω.

Ὅσα εἶπεν ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ προκηρύξει τοῦ Ὀκτωβρίου 1863 πρὸς τοὺς Ἕλληνας „Οὔτε δεξιότητα οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς· προσόντα τοιαῦτα οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἐδύνασθε ἀπὸ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποίθησιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῇ μετὰ βαθείας πίστεως εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτότητα τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ὑπόσχομαι ὑμῖν νὰ ἀφιερῶσω τὴν ζωὴν μου σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.

Οὐ μόνον θέλω σεβασθῇ καὶ τηρήσῃ εὐσυνειδέτως τοὺς νόμους ὑμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὸ σύνταγμα, τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ θέλω σεβασθῇ καὶ θέλω ἀσκηθῇ ὅπως ἀγαπῶ τοὺς θεσμοὺς ὑμῶν, τὰ ἥθη σας, τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, πᾶν ὅτι ὑμεῖς αὐτοὶ λατρεύετε, ὡς ἡδὴ ἀγαπῶ ὑμᾶς αὐτούς.“

Πάντα ταῦτα ἐτήρησεν ὡς ἀνὴρ πιστῶς ἐπὶ ὁλόκληρον καὶ πλήρη εικοσιπενταετίαν. Διὰ τῆς εὐσυνειδήτου καὶ ἀπαρεγκλίτου τηρήσεως τῶν νόμων καὶ πρὸ πάντων τοῦ συντάγματος κατώρθωσε νὰ κατακτήτῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σύμπαντος τοῦ λαοῦ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπὶ 25 ἔτη διαρκῶς. Διὰ τοῦτο εὐγνωμονεῖ αὐτῷ ὁ λαὸς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του ἐκδηλοῖ σήμερον διὰ τῆς χαρμοσύνου πανηγύρεως· ὁ δημοφιλὴς βασιλεὺς εἶναι ὁ φρουρὸς καὶ ὁ φύλαξ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ καὶ τὸ μόνον ἐδραῖον στήριγμα τῆς τάξεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν νόμων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Θὰ ἦτο ἀνόητον νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι τὰ πάντα εὐρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πολλὰ ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τοῦ δημοσίου βίου, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἐκπαιδεύσει, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ διοικήσει, ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ, τὰ χρήζοντα διορθώσεως, βελτιώσεως καὶ τελειοποιήσεως· ἐν τούτοις ὅμως ἡ στερεὰ βάσις καὶ τὸ θεμέλιον ἐτεβήσαν ἤδη καὶ κεῖνται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Γεωργίου καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ πλήρει ἐμπιστοσύνῃ τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν βασιλείαν αὐτὴν. Ἐν τῷ ἐξόχῳ ῥήματι „ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ“ εὐρίσκονται αἱ ἐμπειδοὶ ρίζαι τῆς δυνάμεως καὶ ἰσχύος τοῦ βασιλείου τοῦ Γεωργίου· ἐν τούτῳ τῷ σημείῳ ἐνίκησεν καὶ θὰ διατελῇ νικῶν! Ἄν τρικυμία ἐπικρατῇ καὶ φοβερὰ κύματα ἀπειλητικῶς ὑψοῦνται, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἠνωμένοι ἴστανται ὁμοῦ ἐν πάσῃ δυσχερείᾳ καὶ ἐν παντὶ κινδύνῳ — ἀήττητοι εἶναι ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ὅταν συνδέωνται δι' ἰσχυρὰς ἀγάπης καὶ ἀκραδάντου ἐμπιστοσύνης.

Ἀκριβὴς καὶ εὐσυνείδητος τήρησις τῶν νόμων καὶ τοῦ συντάγματος χαρακτηρίζει τὴν βασιλείαν τοῦ Γεωργίου Α΄. ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατὰ τὰ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του μέχρι τῆς σήμερον ἰσχυρὰ καὶ εἰλικρινὴς ἀγάπη πρὸς τὴν εἰρήνην χαρακτηρίζει τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς πρὸς τὰ γείτονα κράτη σχέσιν. Τὴν εἰρήνην ἐφύλαξεν καὶ διετήρησεν ἐπὶ εικοσιπενταετίαν ὅλην — καὶ πόσας εὐλογίας ἔφερε τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸν λαόν του καὶ εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου! Θὰ συνέγραφον ὁλόκληρον βιβλίον, ἂν ἤθελον νὰ περιγράψω τὴν ἱστορίαν τῶν παρελθόντων εικοσιπέντε ἐτῶν καὶ νὰ ἀποδείξω ὅτι μόνῃ ἡ συνετὴ καὶ εἰρηνοφίλος πολιτικὴ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐπανειλημμένως κατώρθωσε νὰ προλάβῃ πολλὰς δυσχερείας καὶ ἐξωτερικὰς συγκρούσεις καὶ νὰ περισώσῃ τοὺς φιλικούς πρὸς τὴν γείτονα Τουρκίαν δεσμοὺς ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν, χωρὶς νὰ θυσιάσῃ μήτε τα συμφέροντα μήτε τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον τῆς χώρας. Διότι πρὸς πάντα τὰ ἐπικοινωνοῦντα κράτη καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ὑ. Πύλιν καθ' ἅπασαν τὴν μακρὰν βασιλείαν τοῦ εορτάζοντος μονάρχου ἡ Ἑλλὰς διετέλεσε καλλιεργουσα σχέσεις ἁρμονίας καὶ ἀγαθῆς γειτονείας, ἣν οὔτε τὰ συνήθη μετὰξὺ ὁμόρων κρατῶν ἀσήμαντα ἐπαισόδια, οὔτε ἐν κρίσεσι στιγμαῖς τὰ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων συνδραυλιζόμενα πάθη κατώρθωσαν νὰ συνταράξωσιν ἢ νὰ ἐκτραχύνωσι χάρις εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἀγαθὰς προθέσεις καὶ τὴν κατανόησιν τῆς ταυτότητος τῶν συμφερόντων.

Ἀκόμη ὀλίγας λέξεις ἄς μοι ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω περὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τοῦ βασιλέως. Ἀπὸ 25 ἐτῶν ἴσταται

παρα τῷ πλευρῷ του ἡ πιστὴ αὐτοῦ σύζυγος, ἀναντιρρήτως ἡ προσφιλεστάτη καὶ μάλιστα ἀξιολάτρευτος πασῶν τῶν γυν βασιλισσῶν, τὸ πρότυπον συζυγικῆς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ μητρικῆς στοργῆς, ἡ χαρίτεβρυτος βασίλισσα Ὁλγα, ἥτις ἀνεδείχθη ὄντως ἡ προσφιλεστάτη μήτηρ τοῦ ἔθνους καὶ διὰ τοσοῦτων φιλανθρωπικῶν ἔργων κατεκτήσατο τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὅστις ποτὲ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν μέσῳ τῶν ἐρασμίων τέκνων των, ἅτινα ἔτυχον ἀληθῶς λίαν ἐπιμελελημένης καὶ ὄντως ἑλληνοπρεποῦς μορφώσεως, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος οὐ μόνον παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι κατέστη ἄξιος τοσαύτης ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης,

ὥστε διὰ τοῖς εὐοίωνου μνηστείας αὐτοῦ μετὰ τῆς ἡγεμονόπαιδος Σοφίας Δωροθέας ἐπέσπεψε τοὺς μετὰ τῶν κραταιοτάτων τῆς Εὐρώπης δυναστεῶν εὐτυχεῖς δεσμούς, ὅστις ποτὲ εἶδεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἐαυτῶν τέκνων, θὰ εἴπῃ βεβαίως μετὰ δικαίας πατριωτικῆς ὑπερηφανείας ὅτι τοσοῦτον ἐγκάρδιος ἀγάπῃ, τοσοῦτον πιστῇ ἀφοσίωσιν, τοσαύτη οἰκογενειακὴ ἁρμονία πολὺ σπανίως ἢ καὶ οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ εὐρίσκεται. Πᾶς ἑλλην πατήρ, πᾶσα μήτηρ ἑλληνὶς βλέπει ἐν τῷ βασιλικῷ ζεύγει καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ τέκνοις τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὸ πρότυπον τῆς ἰδίας οἰκογενείας· τρισμακάριος ὁ λαὸς ὅστις ἐν τῇ οἰκογενείᾳ — τῷ ἀσφαλέτῳ καὶ αἰωνίῳ θεμελίῳ πάσης πολιτείας — εὕρισκει τοιοῦτο πρότυπον!

Dr. W. Gossrau.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Ὅλοι γνωρίζουσι τὸ ἐπεισόδιον, ὅπερ ἔφερεν ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τοῦ δικρότου τὸν δόκιμον τοῦ ναυτικοῦ Δανίας πρίγκηπα Γεώργιον ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Πάλμεστρον συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Λονδίῳ κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ἔμεινεν ἐκπληκτος ἐκ τῆς ἀγχινοίας τοῦ πρίγκηπος ἐνῶ δὲ οὗτος ἐξηκολούθει ἐπιχάριτον συνομιλίαν, ὁ ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἐσχημάτιζε τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ νεαρὸς πρίγκηψ θὰ ἦτο ὁ καταλληλότερος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, μὴ δυνάμενος νὰ γεννήσῃ μῆτε ἐν Ἑλλάδι, μῆτε ἐν τοῖς ἀνακτοβουλείς τῶν τριῶν εὐεργετῶν δυνάμεων τὴν παραμικρὰν ἀντιπάθειαν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐψευδίσθη ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ τὸ ὄνομα τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος ὡς ὑποψηφίου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπανέλαβε μετὰ στοργῆς ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ ἑλληνισμός, χωρὶς ἔτι νὰ γνωρίζῃ τὸν μελετώμενον ἡγεμόνα του. Τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἡ Ἑλλάς εὕρισκετο πρὸ ἐνὸς πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ χάους· ἡ ὀκτωβριανὴ ἐπανάστασις εἶχεν ἀνατρέψει τὴν τάξιν, καὶ εἶχον μὲν συμβῆν ἄτοπῆματα, ἀλλὰ σπουδαῖα συγκρούσεις καὶ αἱματοχυσίαι δὲν εἶχον ἐπέλθῃ καὶ μολύνῃ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν μας. Ἐν τούτοις πάντες κατείχοντο ὑπὸ τῆς ἀβεβαιότητος περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἠγνόουν τί ἡδύνατο νὰ φέρῃ εἰς φῶς πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα. Τὰ πράγματα δὲν ἦσαν διαυγῆ, καὶ ἐν τέλει ἐφάνη ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπαπειλούμενος ὁ κίνδυνος, ὅστις ἡδύνατο νὰ ἔχῃ ὀδυνηρὰς διὰ τὸ ἔθνος συνεπείας.

Εὐτυχῶς ὁ κίνδυνος ἐκεῖνος παρῆλθεν, ἡ δὲ σχηματισθεῖσα ἰδέα ὑπὸ τοῦ Πάλμεστρῶνος ἐγένετο πρᾶγμα μετ' ὀλίγον, τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως ἐκλεξάσης βασιλέα τὸν πρίγκηπα τῆς Δανίας Γεώργιον, ὅστις ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ γηραιοῦ Κανάρη ἐδέξατο τὸ ἑλληνικὸν στέμμα, καὶ τὴν 18. Ὀκτωβρίου, ἔφηβος εἰσέτι, ὥραϊος, πλήρης ζωηρότητος καὶ σφρίγγους, ἀπεβιβάζετο εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐν μέσῳ τοῦ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλήθους, ὅπερ μετὰ τοῦ ξανθοῦ ἐκείνου νεανίου ἐβλεπεν ἐπανερχομένην τὴν εὐνομίαν, τὴν δημοσίαν τάξιν, καὶ προσεδόκα παρ' αὐτοῦ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ στάδιον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρῆλθεν ὁλόκληρος εἰκοσιπενταετία, καθ' ἣν Ἑθνος καὶ Βασιλεία συνεζυμώθησαν ἐν ἡμέραις ἀγαθαῖς καὶ πονηραῖς. Ὁ θρόνος καὶ ἡ δυναστεία ἐσυστηματοποιήθη καὶ ἐκανονίσθη διὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἀλληλουχίας καὶ τῆς διαδοχῆς, ἡ τάξις ἀποκατέστη καὶ ἡ Ἑλλάς ὁδεύει εἰς τὴν πρόοδον.

* * *

Ἡ ἄφιξις τοῦ Γεωργίου ἐν Ἑλλάδι μετήλλαξε βίον καὶ συστήματα. Ἰδέαι παλαιαὶ καὶ ἐσκωριασμέναι κατέπεσαν καὶ θετικωτέρα κίνησις ἀνεφάνη παρ' ἡμῖν· ἡ βασιλεία παρουσιάσθη ὑπὸ νέαν ὅλως ὅψιν, ὡς παρουσιάζετο ἡ δυναστεία τοῦ Ὁθωνος εἰς τὰς ὄψεις τῆς Ἑλλάδος. Ὅλα ἡπλοποιήθησαν ἐν τῇ αὐλῇ, ἡ δὲ βασιλεία δύναται τις νὰ εἴπῃ κατήλθε μέχρι τοῦ λαοῦ. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ἐκτάκτως δημοκρατικὸν πνεῦμα τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ ἀπειριορίστου σεβασμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ κράτους. Ἄν εἶνε δὲ πρᾶγμα δι' ὃ αἰσθάνονται ἄχθος τινὲς ἐκ τῶν ἀριστοκρατῶν τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, εἶνε αὕτη ἡ ἀπλότης καὶ συγχρότισις λαοῦ καὶ βασιλείας. Συνειδυσμένοι ἐκ τῆς πολυτελείας τοῦ Ὁθωνος δὲν δύνανται νὰ ἐνονήσωσι τὴν ἀπλότητα τοῦ Γεωργίου. Ἄν θελήσῃ τις νὰ παραβάλλῃ τοὺς δύο βασιλεῖς θὰ τοὺς εὕρῃ ἀνομοίους πρὸς ὅλα. Ἄλλαι ἀρχαί, ἄλλη ἀνατροφή, ἄλλαι ἰδέαι, ἄλλα καὶ ἄλλοι καιροί. Ὅλα ταῦτα χωρίζουσιν ἀπ' ἀλλήλων τοὺς χαρακτῆρας τῶν δύο μοναρχῶν. Ἐκπαιδευθεὶς ὁ Γεώργιος ἐν τῇ ναυτικῇ Σχολῇ τῆς Δανίας, ἀπέκτησεν ὅλην τὴν ζωηρότητα, ὅλην τὴν φαιδρότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπλοϊκότητα τῶν ναυτικῶν τῆς πατρίδος του, ταύτην δὲ εἶχεν ἀπὸ δοκίμου καὶ διετήρησε μέχρι τῆς σήμερον, ὅτε ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην βασιλεύει ἐν Ἑλλάδι. Οὔτε ἀκόλουθοι οὔτε πολυτελεῖς θεράποντες συνοδεύουσι τὸν βασιλέα μας. Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αἰφνης ἐπιφαίνεται τὸ εὐλύγιστον σῶμά του καὶ ἡ πάντοτε μειδιῶσα μορφή του, ἥτις ἤδη ὅτε οἱ χρόνοι ἐπέθεσαν τὰς πρώτας ρυτίδας τῶν ἀπέκτησε σοβαρότητα ἀρκούντως χαρακτηριστικὴν. Ὑψηλός, εὐλύγιστος, μὲ προτεταμένον στήθος, μὲ κανονικὴν κεφαλὴν, ἀμειπτον πρόσωπον, συγκεντροῖ ὅλην τὴν ἐλκυστικὴν ἐκφραστικὴν εἰς τοὺς γαλανοὺς ὀφθαλμούς του, οἵτινες ἐφ' ὅσον ὁμιλεῖ ἐξετάζουν, προσπαθοῦντες νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπέναντί του ἀκρωμένου καὶ ἐκείθεν νὰ ἐλκύσωσιν οὕτως εἰπεῖν τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς σκέψεις ὑφ' ὧν κατέχεται οὗτος.

Τέλειος ἱππεύς, τέλειος σπαθιστής, σκοπευτὴς λαμπρός, εὐθυμος πάντοτε, συρίζων ὡς ἀπόφοιτος τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς καὶ ἀκολουθῶν μὲ τὴν ράβδον τοῦ τοῦς ἤχους τῆς παιανίζουσας μουσικῆς, ἔτοιμος πάντοτε νὰ ἐκστομίσῃ τὴν λεπτοτέραν εἰρωνεῖαν κεκαλυμμένην τόσον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὀρίσῃ ὁ δεχόμενος αὐτὴν ἀκριβῶς, ὁμοιάζει πρὸς τοὺς τύπους, οὓς παρουσιάζει ἐν ταῖς μυθιστορικαῖς ἐποποιίαις τοῦ ὁ κόμης Τολστόης τοὺς ἐγκαταλείποντας τὸ σφαιριστήριο καὶ συρίζοντας καὶ μειδιώντας ἐνῶ μεταβαίνουν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Δὲν ἔχει τίποτε ἀπὸ τὴν σοβαρὰν